

CSSD padá do propasti vlastní neschopnosti

Sociální demokracie své sliby z minulých parlamentních voleb vyměnila za prominentní vládní křesla. A tak mnohde z důvodů, proč jí občané dali svůj hlas, zmizely v nenávratno.

Patrně největším slibem, který nikdy neminili dodržet, byly církevní restituční. Bohužel však právě ony zasahují do života obcí, měst, jednotlivců a ohrožují kulturní památky. Církve zapominají na své původní poslání, žít střídme a místo toho hromadit majetek, se kterým se snaží podnikat. Některým členům ČSSD se rozbřeslo a začali stranu

hromadně opouštět. Je třeba uznat, že to mají těžké. Levicovost z jejího programu i celkového chování pomalu a jistě mizí. Někteří dlouholetí členové za tímto odchodem vidí neochotu vedení strany o problémech hovořit a vrátit se zpět ke svým původním základům, a to, věnovat se problémům, které tíží většinu občanů této země. Přílišná náklonnost a poslušnost k Evropské unii přináší i pocit, že více než o prospěch naší republiky se starají o svůj vlastní. Nápadů typu, že začne zrychlené přijímání nových členů, se také neseťkalo s úspěchem. A tak ti, kteří nesouhlasí s orientací Sobotkovy politiky, prostě odcházejí. Dohadování a vzájemné ataky mezi jednotlivými představiteli této strany rozhodně nepřispívají k jednotě a pozitivnímu vnímání občany. Kdysi výrazné levicová strana by dnes mohla bez obav zastupovat pravici. Návrhy zákonů či případné pozemkové návrhy z dílny KSČM zásadně odmítá. V některých případech je dokonce kopíruje a předkládá jako vlastní řešení. Problémy, které po celou dobu vláda odsouvala, dnes sociální demokracie ve sněmovně prosazuje, a to za jasného vědomí, že již nebudou v rámci časového prostoru schváleny. Konec konců i problémy řidičů autobusů začal premiér řešit až na poslední chvíli. A řešení? Oprostit se od vzájemných ataků a dodržovat sliby dané ve volbách.

Ing. Miroslava Vostrá, poslankyně a kandidátka pro volby do PS

Ve stínu teroru

Svět se přetřásá ve svých základech. Teroristické útoky nepolevují, ale naopak začínají být stále častější. Teroristé využívají výdobytky moderní vědy a techniky k tomu, aby co nejvíce zranili. Jsou to moderní záškodníci, kteří mají za úkol rozsevat zkažku a smrt kde to jen jde. Je naprosto jedno, zda terorista útočí v Evropě, Rusku nebo na jiném kontinentě. Liší se jen způsobem a prostředky, které rozseávají smrt. Nově se však vyskytuje jev, který můžeme nazvat „auto jako zbraň“. O tomto problému bylo napsáno již mnohé. Nicméně se podívejme ještě na jeden vztah, který umožňuje teroristům auto k teroru použít. Tímto vztahem je individualismus a neregulovatelnost automobilů. De facto lze říci, že automobil může vlastnit kdokoliv a také jej může používat, jak se mu zlíbí. Téměř všichni lidé, kteří vlastní a používají automobil, tak jej užívají k dopravě a přepravě z místa na místo. Je v něm obsažen značný nádech individualismu. Vy si s tímto strojem děláte, co se Vám zlíbí. Právě tohoto vztahu využívají teroristé ke svým hrůzným činům.

Společnost, která je založena na deregulaci, rychlosti a výkonnosti bez jasných hranic začíná ukazovat i svoji nevládnou tvář v podobě nárůstu terorismu. Pravidla, která má každý dodržovat se rozplázla do ztracena, když se pod rouškou demokracie uvolnila stávidla kapitálu. Válka v Sýrii ukazuje na tento vztah ve svém obudném rozměru. Komu totiž vyhovuje tento válečný konflikt, který nemá konce? Americký prezident Donald Trump nechal bombardovat Sýrii. Byl to on nebo jeho vojenští velitelé, kteří jsou ve zbrojařských firmách? Válka proti terorismu je pozůstatkem administrativy G.W. Bushe bez jasného výsledku. Terorismus, který narůstá, bude ještě více narůstat. Nechci být špatným prorokem, ale podívejme se, kde všude dochází k teroru? Je to oblast celé zeměkoule. Žádný kontinent není ušetřen (až na Antarktidu).

Terorista má za úkol šokovat, ochromit a zastrašit. V době, kdy existoval bipolární svět, tak terorismus sice existoval, ale teprve s nástupem „globálního věku“ doznal takto velkých rozměrů. Nebezpečí se totiž může neomezeně přesouvat z místa na místo a navíc nerušeně. Globální letecký provoz a volné hranice nahrávají přesunu teroristů. Osobně teroristu nepoznáte. Ničím se od Vás neliší a splyvá s davem. Vidíte akorát následky jeho činu, která vás ohromí, vzbudí ve vás úzkost a strach. Bojovat s globálním terorismem je obtížná věc a to právě proto, že nikdy nevíte, kde teroristé zaútočí. Globalizaci totiž nikdo neřídí, a pokud jí někdo v určitých částech řídí, tak ve svůj prospěch. Nehledě na to, že mnoho korporací na terorismu přímo i nepřímo vydělává a má na něm postavený svůj byznys se strachem a smrtí.

Mgr. Jan Klán, poslanec a kandidát pro volby do PS

Stanovisko funkcionářů KSČM, poslanců KSČM v Evropském parlamentu a vedení PK KSČM v PS PČR

KSČM je vážně znepokojena informacemi o raketovém útoku americké armády na základnu syrských vojenských sil na území Sýrie. Útok považuje za jednostranný akt vojenské agrese proti suverénnímu členskému státu OSN a porušení mezinárodního práva a který ohrožuje mír a bezpečnost v celém regionu. Prohlubující se destabilizace celé oblasti a další eskalace násilí podkopává předtím dobré vyhlídky na mírové uspořádání v Sýrii a vytvoření protiteroristické koalice a ukončení lidského strádání. Zkušenosti z Libye a Iráku ukazují, že tato cesta nikam nevede. Vyzýváme Spojené státy americké k okamžitému zastavení vojenské agrese a zdrženlivosti, zřeknutí se všech dalších jednostranných akcí, návratu k slibnému jednání v Astaně a k hledání společného řešení pod hlavičkou Rady bezpečnosti OSN.

Podpořit mírové urovnání, a ne poklonkovat agresii

KSČM se na svém zasedání zabýval i vyrocenou mezinárodní situací a přijal stanovisko k raketovému útoku Spojených států v Sýrii, které zveřejňujeme v plném znění. KSČM je vážně znepokojena informacemi o raketovém útoku americké armády na základnu syrských vojenských sil na území Sýrie. Útok považuje za jednostranný akt vojenské agrese proti suverénnímu členskému státu OSN a porušení mezinárodního práva a který ohrožuje mír a bezpečnost v celém regionu. Prohlubující se destabilizace celé oblasti a další eskalace násilí podkopává předtím dobré vyhlídky na mírové uspořádání v Sýrii a vytvoření protiteroristické koalice a ukončení lidského strádání. Zkušenosti z Libye a Iráku ukazují, že tato cesta nikam nevede. Vyzýváme Spojené státy americké k okamžitému zastavení vojenské agrese a zdrženlivosti, zřeknutí se všech dalších jednostranných akcí, návratu k slibnému jednání v Astaně a k hledání společného řešení pod hlavičkou Rady bezpečnosti OSN. Mírové urovnání syrského konfliktu je i v životním zájmu České republiky a celé Evropy. Servilní podporu agresii USA, deklarovanou premiérem a ministrem obrany, KSČM rozhodně odmítá

Výkonný výbor ÚV KSČM, 7. dubna

EMOCE jsou špatným rádcem!

Život v současné společnosti, doslova „nabitě“ infor-mačními technologiemi všeho druhu, včetně „sledovacích“, bezpečnostních či záznamových, je pro nás všechny určitou zkouškou. Kromě ohromného počtu informací, mnohdy značně protichůdných, se musíme denně vypořádávat i s mnoha vznikajícími causami, vyřčenými nebo napsanými názory, které mají mnohdy charakter nikoliv jen pokusu, ale přímé snahy udělat nám „díru do hlavy!“ Reakce mohou být různé, jsou jednotlivci, kteří se snaží vyblokovat příjem téměř veškerých informací a nemají doma televizi. A to v době, kdy již svítí navigační, tabletové nebo dokonce digitální TV obrazovky na přístrojových deskách či operkách předních sedadel velkého množství osobních aut, kde děti řidiče sledují filmy nebo hrají oblíbené hry. Druhou krajností jsou všeznáci, kteří vše viděli, všude byli (a naši rodiče ještě dodávají, že „od všeho mají klíče!“). Existují pochopitelně ještě další skupiny lidí, kteří se kvantem každodenních informací „vypořádávají“ po svém. Někteří ignoraci, jiní jednoznačně taxativními stanovisky, nejhorším přístupem se ale zdá nervozita a nezvládnutí vlastních emocí. I ty vidíme všude kolem sebe. Aspiranti na fotbalové či hokejové tituly, rozhodují často svá utkání jednogólovými vítězstvími a přítomně reagují v době, kdy je stav ještě nerozhodný, neuvěřitelně nervózně až hystericky v reakci na rozhodčí, kteří ještě soupeře nedokázali podle nich „zařiznout“. Umělci, na které se nedostala předávaná cena anebo se, dle jejich názoru, objevili jen nedostatečně na reportážních fotografiích akcí, posílají raději sami (nebo přes své agenty) senzační informace přímo bulváru! ...Dokonce i výtržníci nebo zloději si nemožno být jisti, zda vzápětí po jejich skutku, se neobjeví v záznamu kamer („velkého bratra“), které je usvědčí. Přitom se stejným problémem se už pomalu učí žít i statistice řidiči, atd. Donedávna se zdálo, že jednou ze skupin, které informacímno bésněnii uniká, jsou politici. Ti regionální si s oponenty vyřídili účty rychle na místě, ti celostátní-nebo dokonce evropské - zase dokázali zdůrazňovat svůj „význam pro lidstvo“ a jejich problémy se tak mnohdy táhly léta, až někdy upadly i v zapomnění. Vyše napsané si dovoluji ilustrovat jen určitými střípkými informacemi k nedávno vzniklé „causy“ politického vedení v mém volebním kraji. Měřítka se mění. Jestliže St. Grossovi vystačil kdysi „strýček z Jihlavy“..., na několik týdnů obhajoby, měl příd. který se bezprostředně týká i hejtmana JK daleko dynamičtější průběh. První jeho vysvětlení, v den začínajícího sjezdu ČSSD, když poprvé zveřejnil problém d Blesk, nebyly nejšťastnější! Prohlášení J. Zimoly pro televizi, že jde o „snahu oslabit jeho politickou pozici před sjezdem“ neobstálo ve srovnání s faktem, že do žádné funkce v ČSSD na sjezdu ne kandidoval... „Pak už záležitost nabrala efekt „sněhové koule“ hozené ze svahu: ... vlastní úspory hejtmana vers. potřeba vžit si hypotéku..., původní vlastníky pozemků neznám vers. fotografie, kdy se ukázalo, že jsou spolustraníky a znají se více let..., zveřejnění až astronomicky vysokých ročních příjmů vers. obhajoba práce zainteresovaných podřízených..., snaha obnovit skupinu novinářů vers. zvukové nahrávky, které ovšem redakce obratem zveřejňovaly..., atd. Dnes už je to „politický boj“ se vším vsudy. A do hry vstoupily i spekulativní argumenty obhájců i kritiků. Pro jedny za to může Sobotka, pro jiné Babiš...! Pro krajský rozměr vstačí argument, že jde o snahu těch, kteří byli před časem v kraji volebně poraženi, získat zpět ztracené pozice, atd., atd. Ve chvíli, kdy se ale objevily na facebookovém profilu hejtmana informace ze sociálních sítí typu: (cit.) „...7 miliónů ročně za práci pro jihočeské nemocnice... plus srovnání“ Merkelová 5,8 mil. ročně, Mayová 5,3 mil. či Hollande 4,8 mil.“, a začali se k nim vyjadřovat lidé v celé ČR, včetně komentátorů typu Dolanský (TV) nebo Al. Mitrofanov (Právo)..., bylo jasné, že emoce začaly naplno vládnout! Vedlo to k neúměrné nervozitě na tiskových konferencích, používání „silných“ slov, k vzájemnému osočování, apod. Je paradoxní, že obě strany této „causy“ se dovolávají (i v médiích) aktivity několika poslanců KSČM.

Zdržíme se komentářů či pepřných vyjádření! **Není to problém KSČM**, která za celých 27 let, od doby kdy vznikla (!) se nepodíli na vedení či řízení státu, přesto je nevybíravě osočována jen a pouze za to, že existuje! Nenávist, nevěcné argumenty a emoce do české politiky na všech úrovních KSČM nevnesla a nešíjí je ani 10-15 % obyvatelstva, kteří nám opakovaně věří a volí nás. Záležitost by měli vyřešit ti, kteří - at' už jakkoliv - zavdali příčiny k uvedené „cause“!

JUDr. Vojtěch Filip, místopředseda PSP ČR a předseda ÚV KSČM

5.dubna jsme navštívili expozici ČNB „Lidé a peníze“

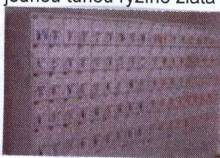
Expozici "Lidé a peníze" připravila Česká národní banka pro veřejnost v krásných prostorách bývalého trezoru ve své budově v centru Prahy na Příkopech. Výstava "Lidé a peníze" nabízí historii vývoje peněz od pazourků k digitálním penězům a čipům. Prezентuje ucelený vývoj měny a financí v Čechách včetně vývoje ČNB od jejího založení a vysvětluje také její funkce

Pro ohlášené návštěvníky, po důkladné bezpečnostní prohlídce, jsou připraveny úvodní audiovizuální programy ve vstupním kinosále, 65 vitrín s unikátními exponáty a platidly – od mušlíček, přes veškeré mince od denárů, grošů, tolarů po zlaté dukáty a pamětní mince a bankovky, speciální vitrina s jednou tunou ryzího zlata v různých podobách, padělky a ukázky ochrany peněz, interaktivní dotykové obrazovky, rozsáhlé informace v multimediálních počítačích a mnoho dalších zajímavostí.

Spolu s námi tam byli studenti jedné střední školy z Chomutova. Ty, při individuální prohlídce, nejvíce zajímala audiovizuální technika - jako všechny mladé. Nás kromě exponátů zaujal i vlastní bankovní trezor fy Trezor, jehož dveře váží „pouhých“ 8 tun, zárubně 24 tun. Když se jedna z účastnic zeptala, zda jsou z anticorra, mladý průvodce odpověděl, že jsou - z oceli! Zkrátka je to tiskový mluvčí, ne ocelář. V trezoru byly i bezpečnostní schránky. Najmout se u bank samozřejmě dají, ale nikdo z nás nemá takové ceny. Byli jsme seznámeni i s ochrannými prvky našich bankovek, je jich 8, takže jsou obtížně padělatelné.

Zejména pro studenty byl určen i malý kvíz, oceněný roličkou bankovek. Pro zájemce, na závěr prohlídky, byla možné vzít do ruky, samozřejmě v bezpečnostní truhle po plexisklem, zlatou cihlu o váze 12,5 kg - v hodnotě 12 milionů Kč.

Byla to zajímavá exkurze, i když na individuální prohlídku vitrin s exponáty bylo málo času. Nestačili jsme si dobře prohlédnout vše – např. vitrinu o méně reformě 1953. Náš průvodce o době po roce 1948 se vyjádřil právě velice „podivně“. Ale to nás nijak nepřekvapilo. Musíme však na závěr konstatovat, že československé bankovky byly vždy krásné (uměleckým ztvárněním), vždyť se na nich podíleli umělci jako byl A.Mucha, M.Švabinský i současný O.Kulhánek.

7.dubna ČNB ukončila intervence, koruna začala posilovat

Bankovní rada České národní banky, čele s guvernérem p.Rusnokem, ve čtvrték s okamžitou platností ukončila režim devizových intervencí. Informoval o tom mluvčí centrální banky Zeman. ČNB tak nebude bránit posílení koruny pod hranici 27 korun za euro. Už v poledne česká měna posílila na chvíli na 26,84 za euro.

Zlatý poklad republiky

Na jeden zátah jsem přečetl knihu Stanislava Motla „Kam zmizel zlatý poklad“, vydanou v roce 2003. Je to silný dokument, opírá se studium a výpisky z archivů a o vzpomínky přímých aktérů. Odlišná hodnocení jiných nevyvrací, dává k dispozici také.

Vraťme se ro roku 1919. Ministr financí, spořivý Rašín provedl měnovou reformu s cílem vytvořit hodnotnou měnu. Ta musela mít základ ve zlatě. Kde ho vzít? Každý zdroj byl dobrý. Něco málo jsme dostali od Rakouska - 12.057 kg. Byla vyhlášena celonárodní sbírka, a po vzoru budování Národního divadla odevzdávali lidé zlaté mince i peníze. Vnitřní zlatá čtyřprocentní půjčka byla splacena korunami do roku 1926. Přidala nemalou zlatou hodnotu. Určitě něco přivezli legionáři, ne snad carský poklad, jak se někdy spekulovalo. Při příjezdu byli podrobeni kontrole a dobrovolně či nedobrovolně odevzdávali cennosti, medaile i mince, které si z putování po Sibiři i z jiných lokalit přivezli. S oprávněnými obavami před Hitlerem byla velká část zlata později deponována ve Švýcarsku a v Anglii. Mnichov znamenal nejen ztrátu třetiny území, značné části zlata, (14,5 tun), deviz i cenných papírů, ale také hospodářský kolaps. Jeden z původců, Anglie, nám laskavě poskytla půjčku, z níž jsme stačili do okupace skutečně vyčerpat asi 2,5 milionů liber. (Po válce nám naučovali 4,4 mil liber – započteny byly nejen pohledávky, ale také neuskutečněné obchody anglických firem). Po okupaci to šlo ráz naráz. Pod hrozbou zastavení naše banka 20. 3. 1939 dala příkaz k převedení 23,5 tun do Berlína. Ač nemusela, anglická banka v mírovém mnichovském duchu horlivě splnila. 12,5 tun odčerpali nacisté jen v prvním roce pro krytí závazků vůči 3. Říši. A zbytek předán do ochrany Berlínu. Po válce se k nám zlato ze západu nevrátilo. Jen v anglické bance zbylo ještě 26 tun našeho zlata, které pomáhalo při vedení války.

Únor 1948 vše zkomplikoval. Vedla se nesmírně složitá jednání, dovršena byla teprve v roce 1981. Ukázalo se, že si spojenci započítali nejen národnostní majetek, náklady naší vlády v Londýně, ale také výzbroj a výstroj vojáků až po každou tkaničku do bot, výcvik našich vojáků, každou zbraň, letadlo, tank, každou svrženou pumu, každý náboj. Dokonce i výstroj padlých a zajatých na cizím území. Vasil Bilak vehementně prosazoval, aby republika zlato už nepožadovala a využila kauzy v propagandě proti západu. Naštěstí zvítězil ekonomický zájem a tak se nám 20. 2. 1982 vrátila v přísném utajení asi polovička - 18,5 tun. Dohoda byla kompromisem, nároky předávající strany byly zmenšeny asi na polovinu.

Nicméně v roce 1992 jsme disponovali asi 100 tunami v cihlách i zlatých mincích – jejichž hodnota mohla být navýšena o sběratelskou cenu. Jako vše ostatní se i zlato dělilo v poměru 1:2 se Slovenskem. Naši noví demokratičtí ekonomové se domnívali, že zlato už je pasé, cena šla skutečně několik let dolů. Zlaté mince byly prodávány a utráceny v běžných rozpočtech. V bouřlivých letech 21.století cena zlata naopak rekordně vzrostla. Kolik vlastně nyní zlata máme? Veřejnost není informována ani o tom, jak se zlatem hospodaříme - vše je bankovním tajemstvím.

Pavel Hruban

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: http://kladno.kscm.cz, MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

PÍŠETE NÁM :

Práce v „sametovém“ kapitalismu ---- není povinnost!

Je listopad roku 1989. Po celé ČSSR zní hesla - " BEZ PRÁCE nejsou koláče, kdo NEPRACUJE -- ať nejí!" atd atd.

Jaká je současná realita kapitalistického Česka? Ze šikovných, „zlatých“ řemeslných, českých ručiček kapitalistický samet uđělal programové, celoživotně nepracující lidi, sociálními dávkami z daní nízkopříjmových pracujících občanů, dobře zajištěn. Z mnohých občanů kapitalistický systém vygeneroval bezpracné defraudanty, předrazařovatelé velkozloděje, bezpracné lichváře, obchodní šmejd, majitele hazardu. Tito všichni užiteční pro stát nepracují, naopak mu svými nepracovními aktivitami škodí, přesto jsou VIP elitou českého národa. K nim patří též neZISKOVKÁŘI - 20% státních peněz , z daní potřebným + zbytek = rezie a platy neZISKOVKÁŘŮM / českým Sorosům / neplatí paušálně . Dalšími lehkoživkami jsou tzv. umělci,VIP šlechta, diktující si deseti, statisícové hodinové honoráře v zadluženém státě se zadluženými domácnostmi . Vysoké privilegované platy však „harpagonům“ nestačí, musejí mít ještě hollywoodské autorské tantiémy.

Zu „sametové revoluci“ čeští kapitalisté vedli svůj národ k ekonomické prosperitě, proušením učebních řemeslných oborů a všechny děti naváděli na to - být pány ekonomy. Každý Čech VŠ ! Následně z VŠ nezaměstnaných rychlokvaškovou 14ti denní rekvalifikací uđelal kvalifikované soustružníky , svářeče , frézáře. Zbytek s VŠ ekonomickou, zametat ulice ? - běžná praxe na Západě. Z manuálně, pro stát užitečně pracujících dělníků, si čeští kapitalisté uđelali novodobým otrokářstvím své otroky s měsíční Kalouskovou " křesťanskou " mzdou 8 000, 10, 15 000 Kč a Bakalovou činži stejně výše. Je smutné, že sametová pravdoláskaři, listopadová pučisté, mají tak nízké IQ, zato však v sobě nosí velké sobectví, bezohlednost a nebetýčnou drzost vyčítat komunistům, že podvedli český národ. Po válku zničené zemi, dali komunisté všem lidem slušnou PRÁCI a všem slušné domovy, jak slíbili.

Necítím se být komunisty nikterak podvedena. Naopak se cítím být naprosto obelhaná a podvedená, navíc okrádána sametovou, kapitalistickou, pravdou a láskou, která v listopadu 1989, líživou západní propagandou, naslibovala všem lidem kapitalistický ráj v ČR na zemi --- jen zapomeněli lháři říci pravdu, že ten ráj bude pro ně - privilegované pochybné, státu škodící VIP elitu a téměř peklo pro jejich pracovní sílu, novodobé otroky, končící své životy nejednou raději režimní sebevraždou. Ano v posametovém, českém kapitalismu se nemusí pracovat, stačí křást , podvádět, přizívat se na hlupáčích, kteří poctivě dřou za nízké mzdy a poctivě platí sametovému státu daně. Příživnictví je v současném, sametovém Česku IN, OK !

V + W ----- " HEJ RUP -- chceme práci , hej rup hejrupáci , hej rup , hej rup chceme práci chceme žít. Nemít chleba nemít práci žít jak darebáci - to přec nikam nevede" vede k otrokářskému, sametovému , " pravdoláskařskému " kapitalismu, k žebrařevmu, blahobytnému, kapitalistickému k pouličnímu bezdo-movectví . Extrémismus nezasa-louženého , bezpracného, spekulativního bohatství na straně jedné a nezasa-loužená pracovní bída na straně druhé, vede zákonitě k nepokojům a později k válkám.

Eva Dolejšová

OV, MĚR KSČM a LKŽ Kladno

Vás zvou na

oslavu Svátku práce

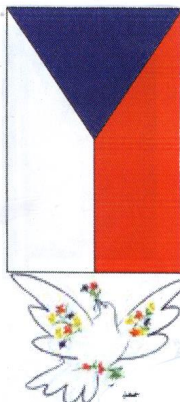
1.máj 2017

na

náměstí Sítná Kladno

od 9 hodin

Projevy, suvenýry, tiskoviny, setkání s přáteli, občerstvení,

Boleslav, Boleslav, překrásné město...

Autobusový zájezd členů 3. MO důchodců Kladno tentokrát zamířil do Mladé Boleslavi. Název města dal zakladatel kniže Boleslav II., zvaný Mladý. Původně podhradí přemyslovského hradu se připomíná od r.1130. Asi v polovině 13.století byl na ostrohu nad soutokem Jizery a Klenice postaven kamenný hrad, který pak získali páni z Michalovic a zásadně jej přestavěli. Hrad několikrát změnil svou podobu, tu dnešní dostal ve 2.polovině 18.století, kdy byl přeměněn na vojenská kasárna.

Cílem našeho výletu bylo Muzeum továrny Škoda. V roce 1895 založili václav Laurin a Václav Klement společný podnik, ve kterém zahájili výrobu jízdních kol, motorových kol, motocyklů a aut, která v počátcích spíše připomínala kočáry. Viděli jsme vystavenou celou řadu po sobě jdoucích vyrobených automobilů až po současnost. Značka Škoda patří kjedné z nejstarších automobilových značek na světě.

Exkurze v továrně Škoda je obrovským zážitkem ve sledování vzniku v různých výrobních procesech. To, co se jednou stane automobilem, je nejdříve jen velkým svítkem plechu, který se řeže na kusy a lisovacími stroji, pod vysokým tlakem, je dožehn požadovaný tvar. Z těchto výlisků se později sestaví karosérie, které se ve svařovně svaří pomocí velkého počtu robotů. Potom karosérie procházejí lakovnou.

Vlastní díly automobilu se montují do vozu v podobě předmontovaných celků. Na montáži se všechny díla zkompelují, smontují a vznikne tak hotový automobil. Spojení motoru a převodovky s karosérií se říká „svatba“. Vnitřní vybavení se řídí speci. přáním zákazníků.

Vozy Škoda na různých automobilových soutěžích v Evropě i ve světě - nejstarší je legendární Rally Monte Carlo – dosáhly mnoha vítězství a skvělých umístění v konkurenci nejvýkonnějších sportovních speciálů své doby. První, kdo se soutěže zúčastnil byl hrabě Alexander „Saša“ Kolowrat s vozem Laurin Klement.

M Möstlová

